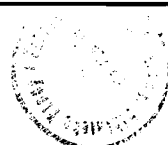

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

P-80/III

Rok VIII

Warszawa, dnia 21 września 1979 r.

Nr 6 (76)

TREŚĆ

I. PRAWO PRACY

Poz.	Str.
9. Wytyczne Nr 15 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 21 sierpnia 1979 r. w sprawie zapewnienia pracownikom zatrudnienia do czasu uzyskania emerytury	37

II. ZATRUDNIENIE

10. Zarządzenie Nr 18 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 7 września 1979 r. w sprawie kierunków działania i zasad współpracy w dziedzinie orientacji i poradnictwa zawodowego oraz organizowania punktów orientacji i poradnictwa zawodowego w urzędach terenowych organów administracji państwowej	37
---	----

I. PRAWO PRACY

9

WYTYCZNE Nr 15

Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych
z dnia 21 sierpnia 1979 r.

w sprawie zapewnienia pracownikom zatrudnienia do czasu uzyskania emerytury.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1972 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych (Dz. U. Nr 28, poz. 201) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych wyjaśnia się, co następuje:

Przy przechodzeniu pracowników na emeryturę społecznie zakłady pracy obowiązane są przestrzegać rozwiązywania stosunku pracy w takich terminach, aby nie było przerwy między pobieraniem wynagrodzenia, a uzyskaniem emerytury. W tym celu – zgodnie z wytycznymi nr 14 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 28 czerwca 1977 r. w sprawie zasad i metod pracy służby pracowniczej w zakresie spraw osobowych (Dz. Urz. MPiSS Nr 5, poz. 10) – zakład pracy powinien z odpowiednim wyprzedzeniem terminu, od którego pracownik zamierza przejść na emeryturę, uporządkować dokumentację dotyczącą jego zatrudnienia, przygotować względnie udzielić pracownikowi pomocy w przygotowaniu wniosku o przyznanie emerytury i przesłać go wraz z pełną dokumentacją do właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Zakład pracy powinien pozostawać w kontakcie z oddziałem ZUS dla orientacji o terminie przyznania emerytury. W przypadkach gdy umowa o pracę rozwiązuje się przed uzyskaniem przez pracownika decyzji przyznającej emeryturę, na

skutek uprzedniego jej wypowiedzenia przez jedną ze stron lub w terminie uzgodnionym przez strony w drodze porozumienia, należy zawrzeć na wniosek pracownika umowę o pracę na czas określony.

Wytyczne obowiązują od dnia podpisania.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: M. Milczarek

II. ZATRUDNIENIE

10

ZARZĄDZENIE Nr 18

Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych
z dnia 7 września 1979 r.

w sprawie kierunków działania i zasad współpracy w dziedzinie orientacji i poradnictwa zawodowego oraz organizowania punktów orientacji i poradnictwa zawodowego w urzędach terenowych organów administracji państwowej

Na podstawie § 5 i § 6 ust. 2 uchwały nr 110 Rady Ministrów z dnia 3 maja 1974 r. w sprawie doskonalenia i rozwoju systemu orientacji i poradnictwa zawodowego (Monitor Polski Nr 19, poz. 112), w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrem Oświaty i Wychowania, Ministrem Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Ministrem Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustala się kierunki działania i zasady współpracy w dziedzinie orientacji i poradnictwa zawodowego stanowiące załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 2.

Hełkroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) orientacji zawodowej — należy przez to rozumieć zespół działań przygotowujących młodzież i osoby pełnoletnie do prawidłowego wyboru: zawodu, kierunku kształcenia i pracy oraz doskonalenia lub zmiany kwalifikacji zawodowych, polegających na:
  - kształtowaniu pożądanej postawy wobec nauki i pracy oraz zainteresowań zawodowych przez upowszechnianie wiedzy o zawodach,
  - wyrabianiu umiejętności oceny własnych możliwości psychofizycznych,
  - zaznajamianiu z racjonalnymi przesłankami podejmowania decyzji w omawianym zakresie,
  - udzielaniu indywidualnych lub grupowych informacji i wyjaśnień stanowiących dla osób zainteresowanych pomoc w podejmowaniu decyzji zawodowych;
- 2) poradnictwie zawodowym — należy przez to rozumieć udzielanie osobom młodocianym i pełnoletnim indywidualnych porad, opartych na wynikach specjalistycznych badań (m.in. lekarskich, pedagogicznych, psychologicznych) w zakresie prawidłowego wyboru: zawodu, przygotowania zawodowego, miejsca pracy oraz doskonalenia bądź zmiany kwalifikacji zawodowych.

§ 3.

Punkty orientacji i poradnictwa zawodowego działają w wydziałach zatrudnienia i spraw socjalnych urzędów wojewódzkich i miast stopnia wojewódzkiego, zgodnie z ustalonymi przez wojewodów (prezydentów) zakresami czynności, które powinny obejmować w szczególności:

- 1) sporządzanie i zapewnianie przepływu informacji zawodowej, o której mowa w załączniku nr 2 do zarządzenia,
- 2) podejmowanie — przy współpracy innych zainteresowanych instytucji i zakładów pracy oraz pomocy środków masowego przekazu — przedsięwzięć, mających na celu szerokie upowszechnianie wiedzy o zawodach, potrzebach rynku pracy i możliwościach doskonalenia zawodowego,
- 3) udzielanie indywidualnych bądź grupowych informacji i wyjaśnień w sprawie wyboru zawodu, stanowiska i miejsca pracy zgłaszającym się lub kierowanym do punktu kandydatom do pracy lub przygotowania zawodowego,
- 4) udzielanie indywidualnych porad zawodowych na podstawie wyników specjalistycznych badań kandydatom do pracy lub przygotowania zawodowego, napotyającym na szczególne trudności w podjęciu decyzji związanej z wyborem lub zmianą zawodu bądź pracy, w tym również osobom, które wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej stały się niezdolne do wykonywania dotychczasowego zajęcia bądź z innych przyczyn posiadają zmniejszoną sprawność do pracy, a nie zostały zaliczone do grupy inwalidów,
- 5) opracowywanie opinii o przydatności zawodowej kandydatów, o których mowa w ust. 4 i wydawanie ich osobom badanym, osobom kierującym na badania lub decydującym o zatrudnieniu i załatwiających służbowo sprawy z tym związane, a także lekarzowi w zakładzie pracy, w którym badany będzie zatrudniony,

- 6) współpracę z innymi instytucjami poradnictwa i orientacji zawodowej, zwłaszcza poradniami wychowawczo-zawodowymi i poradniami rehabilitacji zawodowej, a także właściwymi placówkami metodyczno-wdrożeniowymi i naukowo-badawczymi w zakresie prowadzenia badań m.in. nad: dalszymi losami zawodowymi osób, którym udzielono porady, uwarunkowaniami podejmowania decyzji zawodowych, sporządzaniem psychologicznych analiz stanowisk pracy oraz weryfikacją metod stosowanych w poradnictwie zawodowym.

§ 4.

Filie punktów orientacji i poradnictwa zawodowego mogą być powoływane w miastach o zatrudnieniu w gospodarce społecznej wynoszącym ponad 25 tys. osób.

§ 5.

1. Liczba pracowników punktu orientacji i poradnictwa zawodowego powinna być ustalana w zależności od struktury przemysłu, usług i rolnictwa, rozmieszczenia zakładów pracy, liczebności zatrudnionych w gospodarce społecznej oraz struktury społeczno-zawodowej kandydatów kierowanych do pracy w ramach pośrednictwa pracy na obszarze objętym działalnością punktu.
2. W punktach orientacji i poradnictwa zawodowego powinni być zatrudniani pracownicy o wysokich kwalifikacjach zawodowych i kilkuletnim stażu pracy, a w szczególności specjaliści ds. informacji zawodowej, posiadający ukończone studia pedagogiczne, socjologiczne lub ekonomiczne, psychologowie — doradcy zawodowi; powinny być również zapewnione stałe konsultacje lekarzy.
3. Pracą punktu orientacji i poradnictwa zawodowego kieruje psycholog — doradca zawodowy.
4. Do przeprowadzania badań psychologicznych i wydawania opinii o przydatności zawodowej uprawnione są wyłącznie osoby, które ukończyły studia psychologiczne i posiadają odpowiednią praktykę zawodową. Przeprowadzenie badania psychologicznego wymaga uprzedniej zgody osoby zainteresowanej.

§ 6.

Indywidualne porady zawodowe i badania psychologiczne powinny być przeprowadzane w wydzielonych na ten cel pomieszczeniach.

§ 7.

1. Działalność punktów orientacji i poradnictwa zawodowego zalicza się do działu klasyfikacji gospodarki narodowej GUS „Pozostałe branże usług niematerialnych”.
2. Wydatki związane z pierwszym wyposażeniem i wynagrodzeniami pracowników oraz inne wydatki w pierwszym roku działalności punktu pokrywane są ze środków rezerwy celowej utworzonej w budżecie Ministerstwa Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.
3. Wydatki na bieżącą działalność punktu w latach następnym oraz wydatki związane z jego ewentualnym rozwojem pokrywane są z działu „różna działalność” budżetu tere-nowego.

§ 8.

Szczegółowe zadania szkoły ogólnokształcącej (podstawowej i średniej) w zakresie orientacji i poradnictwa zawodowego oraz zasady jej współpracy z młodzieżowymi organizacjami ideowo-wychowawczymi, organizacjami uczniowskimi, samorządem uczniowskim, komitetem rodzicielskim i opiekuńczym

zakładem pracy oraz poradnią wychowawczo—zawodową ustala Minister Oświaty i Wychowania.

§ 9.

- i. Doksztalaniem i doskonaleniem zawodowym w zakresie orientacji poradnictwa zawodowego są objęci w szczególności:
  - 1) nauczyciele, którym powierza się funkcje organizatorów orientacji zawodowej w szkołach ogólnokształcących (podstawowych i średnich),
  - 2) nauczyciele — psycholodzy i nauczyciele — pedagodzy w poradniach wychowawczo—zawodowych,
  - 3) lekarze przemysłowej służby zdrowia i lekarze sprawujący opiekę zdrowotną w szkołach i w przychodniach dla studentów,
  - 4) pracownicy punktów orientacji i poradnictwa zawodowego w urzędach terenowych organów administracji państwowej (specjaliści d/s informacji zawodowej, psycholodzy — doradcy zawodowi),
  - 5) upoważnieni pracownicy służby pracowniczej zakładów pracy.
2. Podstawową formą doksztalania i doskonalenia zawodowego pracowników, o których mowa w ust. 1, są podypłomowe studia orientacji i poradnictwa zawodowego organizowane przez Ministerstwo Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz studia przedmiotowo—metodyczne prowadzone przez Instytut Kształcenia Nauczycieli im. Władysława Spasowskiego Ministerstwa Oświaty i Wychowania.

§ 10.

W celu przyspieszenia i uzupełnienia procesu podnoszenia kwalifikacji zawodowych pracowników prowadzących orientację i poradnictwo zawodowe:

- 1) Instytut Kształcenia Nauczycieli im. Władysława Spasowskiego w Warszawie i jego oddziały terenowe organizują kursy dla nauczycieli — organizatorów orientacji zawodowej w szkołach, według programu zatwierdzonego przez Ministerstwo Oświaty i Wychowania.
- 2) Resortowy Ośrodek Doksztalania i Doskonalenia Kadr Ministerstwa Pracy, Płac i Spraw Socjalnych — organizuje

Załączniki do zarządzenia
Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych
nr 18 z dnia 7 września 1979 r. (poz. 10)

PODSTAWOWE KIERUNKI DZIAŁANIA I ZASADY WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE ORIENTACJI I PORADNICTWA ZAWODOWEGO

1. Działalność w zakresie orientacji i poradnictwa zawodowego ma na celu zapewnienie pomocy w wyborze zawodu, przygotowania zawodowego, miejsca pracy i doskonalenia lub zmiany kwalifikacji zawodowych, z uwzględnieniem:
  - 1) indywidualnych cech psychofizycznych i możliwości pełnego rozwoju człowieka w procesie nauki i pracy zawodowej,
  - 2) stanu zdrowia,
  - 3) obiektywnych warunków wynikających z potrzeb społeczno—gospodarczych.
2. Do podstawowych kierunków działania w dziedzinie orientacji i poradnictwa zawodowego należy w szczególności:
  - 1) powoływanie w urzędach terenowych organów administracji państwowej i rozwój punktów orientacji i porad-

kursy dla pracowników punktów orientacji i poradnictwa zawodowego oraz pracowników służby pracowniczej zakładów pracy według programów, zatwierdzonych przez Ministerstwo Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 11.

Doksztalanie i doskonalenie w zakresie orientacji i poradnictwa zawodowego personelu medycznego a zwłaszcza lekarzy szkolnej i przemysłowej służby zdrowia organizuje Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 12.

1. W celu dokonywania oceny planów pracy instytucji i organizacji prowadzących lub nadzorujących działalność w zakresie orientacji i poradnictwa zawodowego oraz oceny realizacji tych planów wojewoda (prezydent) może powołać zespół doradczy składający się z przedstawicieli kierownictwa:
  - kuratorium oświaty i wychowania oraz wojewódzkiej poradni wychowawczo—zawodowej,
  - wydziału zatrudnienia i spraw socjalnych, w tym punktu orientacji i poradnictwa zawodowego,
  - wydziału zdrowia i opieki społecznej,
  - komisji planowania.
2. W skład zespołu doradczego, o którym mowa w ust. 1, mogą wchodzić — w zależności od potrzeb — przedstawiciele właściwego zespołu planowania regionalnego, kierownictwa wybranych szkół ogólnokształcących, zawodowych i szkół wyższych, zakładów pracy, pełnomocnicy Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych do spraw zatrudniania absolwentów szkół wyższych, doświadczeni praktycy poradnictwa, przedstawiciele organizacji społecznych, młodzieżowych, spółdzielczych i rzemieślniczych oraz regionalnych ośrodków masowej informacji.

§ 13.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: **M. Milczarek**

Załącznik nr 1

- 1) niktwa zawodowego (w tym także dla osób o zmniejszonej sprawności do pracy, nie zaliczonych do grupy inwalidów),
- 2) rozszerzanie udziału zakładów pracy w upowszechnianiu informacji zawodowej,
- 3) doskonalenie pracy szkół w przygotowaniu uczniów do wyboru zawodu i dalszego kształcenia, m.in. przez umacnianie roli nauczyciela pełniącego funkcję organizatora orientacji zawodowej w szkołach ogólnokształcących (podstawowych i średnich),
- 4) dalszy rozwój i poprawa warunków pracy poradni wychowawczo—zawodowych, działających na podstawie zarządzenia Ministra Oświaty i Wychowania z dnia 14 czerwca 1973 r. w sprawie organizacji i działalności poradni wychowawczo—zawodowych (Dz. U. MOiW nr 11, poz. 89),
- 5) dalszy rozwój poradni rehabilitacji zawodowej, działających na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dn.

- 5 maja 1967 r. w sprawie planowego zatrudniania inwalidów (Dz. U. nr 20, poz. 88),
- 6) doskonalenie metod i technik pracy opartych na podstawach naukowych właściwych dla orientacji i poradnictwa zawodowego,
  - 7) podnoszenie kwalifikacji zawodowych pracowników realizujących zadania w zakresie orientacji i poradnictwa zawodowego.
3. Udział zakładów pracy w upowszechnianiu informacji zawodowej polega w szczególności na:
    - 1) bezpośrednim zaznajamianiu (przy współudziale szkół przyzakładowych) nauczycieli, zwłaszcza pełniących funkcje organizatorów orientacji zawodowej w szkołach ogólnokształcących, uczniów i rodziców z zawodami występującymi w zakładzie pracy przez organizowanie m.in. spotkań, wystaw, dyskusji i konkursów zawodoznawczych,
    - 2) opracowywaniu informacji, np. ulotek, broszur, ańszty i innych, charakteryzujących proces pracy oraz kierunki zmian wynikających z postępu technicznego i organizacyjnego w różnych zawodach i na stanowiskach pracy.
  4. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 3, upoważniony przedstawiciel służby pracowniczej, zobowiązany do utrzymywania stałych kontaktów w zakresie orientacji i poradnictwa zawodowego z urzędami terenowych organów administracji państwowej, poradniami wychowawczo-zawodowymi i szkołami współdziała z innymi komórkami służby pracowniczej i innymi komórkami organizacyjnymi zakładu pracy, a także z właściwymi organizacjami społecznymi.
  5. Dalszy rozwój poradni rehabilitacji zawodowej powinien zapewniać:
    - 1) udzielanie indywidualnych porad zawodowych inwalidom i innym osobom o ograniczonej sprawności organizmu, a zwłaszcza osobom wymagającym dla określenia przydatności zawodowej specjalistycznych badań, w tym również zastosowania prób pracy, skierowanym przez:
      - zespoły opieki zdrowotnej i specjalistyczne placówki służby zdrowia,
      - komisje do spraw inwalidztwa i zatrudnienia,
      - urzędy wojewódzkie (wydziały zdrowia i opieki społecznej, wydziały zatrudnienia i spraw socjalnych) oraz miejskie wydziały zatrudnienia i spraw socjalnych,
      - poradnie wychowawczo-zawodowe,
      - międzyzakładowe i zakładowe ośrodki rehabilitacji zawodowej,
    - 2) udzielanie porad zakładom pracy w sprawie zatrudniania osób ze zmniejszoną sprawnością do pracy, które mimo zakończenia rehabilitacji zawodowej nie mogą podjąć zatrudnienia w macierzystym zakładzie pracy,
    - 3) udzielanie konsultacji zakładom pracy podejmującym organizowanie rehabilitacji zawodowej w zakładowym lub międzyzakładowym ośrodku rehabilitacji zawodowej bądź na wydzielonych stanowiskach pracy.
  6. W celu podnoszenia efektywności pracy w zakresie orientacji i poradnictwa zawodowego instytuty naukowo-badawcze zainteresowanych resortów i zjednoczeń oraz szkoły wyższe współpracują z zakładami pracy, w szczególności w zakresie:
    - 1) prowadzenia badań naukowych nad stosowanymi i nowymi metodami pracy oraz oceną skuteczności podejmowanych przedsięwzięć,
    - 2) rozwoju prac nad charakterystykami i monografiami zawodów.
  7. Badania naukowe w dziedzinie orientacji i poradnictwa zawodowego prowadzą:
    - 1) w zakresie problematyki dotyczącej uczniów szkół ogólnokształcących (podstawowych i średnich) oraz szkół zawodowych – Instytuty naukowo-badawcze resortu oświaty i wychowania,
    - 2) w zakresie problematyki dotyczącej kandydatów na studia wyższe i osób studiujących – Instytut Polityki Naukowej, Postępu Technicznego i Szkolnictwa Wyższego,
    - 3) w zakresie problematyki pełnoletnich kandydatów do pracy i pracowników – Instytut Pracy i Spraw Socjalnych,
    - 4) w zakresie orzecznictwa lekarskiego w poradnictwie zawodowym – Instytut Matki i Dziecka i Instytut Medycyny Pracy w Łodzi przy współpracy zainteresowanych placówek medycyny szkolnej, przemysłowej i rehabilitacji zawodowej.
  8. Zaplecze metodyczno-instruktażowe dla poradni wychowawczo-zawodowych stanowi Centralny Ośrodek Metodyczny Poradnictwa Wychowawczo-Zawodowego Ministerstwa Oświaty i Wychowania.
  9. Zaplecze metodyczno-instruktażowe dla punktów orientacji i poradnictwa zawodowego w urzędach terenowych organów administracji państwowej oraz dla organizowania prac nad analizami i charakterystykami zawodów stanowi Pracownia Poradnictwa Zawodowego w Resortowym Ośrodku Doskonalenia i Doskonalenia Kadry Ministerstwa Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.
  10. Instytucje prowadzące statutową działalność w zakresie poradnictwa i orientacji zawodowej oraz zainteresowane instytucje naukowe, organizacje społeczne i zakłady pracy, których współdziałanie w doskonaleniu i rozwoju systemu orientacji i poradnictwa jest niezbędny, współpracują ze sobą w celu zapewnienia:
    - 1) systematycznej poprawy poziomu i obiegu informacji zawodowej, sporządzanej według zasad określonych w załączniku nr 2 do zarządzenia,
    - 2) rozszerzania i podnoszenia fachowego poziomu indywidualnych i grupowych informacji zawodowych oraz udzielanych porad zawodowych,
    - 3) wymiany i wykorzystywania doświadczeń sprawdzonych w praktyce,
    - 4) właściwego ukierunkowania i wykorzystywania badań naukowych.
  11. Roczne i wieloletnie plany pracy w zakresie orientacji i poradnictwa zawodowego urzędów i instytucji na szczeblach: centralnym, wojewódzkim i podstawowym ustalane są z uwzględnieniem w szczególności:
    - 1) wyników oceny dotychczasowej realizacji zadań,
    - 2) aktualnych i przewidywanych potrzeb i możliwości w zakresie zatrudnienia w skali kraju, regionu, zakładu pracy,
    - 3) planów wynikających z rozwoju oświaty, dotyczących przyjęć uczniów w pierwszym roku nauki w szkołach zawodowych ponadpodstawowych i politechnicznych oraz w szkołach wyższych, a także w innych formach przygotowania i doskonalenia zawodowego,
    - 4) oceny zamierzeń i aspiracji zawodowych uczącej się młodzieży, w tym młodzieży szczególnie uzdolnionej,
    - 5) oceny szczególnych potrzeb kandydatów do nauki i pracy o niepełnej sprawności organizmu, społecznie niedostosowanych lub napotykających na inne trudności w wyborze zawodu, kierunku przygotowania zawodowego, stanowiska i miejsca pracy.

ZASADY SPORZĄDZANIA INFORMACJI ZAWODOWEJ

Informacja zawodowa dla celów orientacji i poradnictwa zawodowego powinna obejmować różnorodne zestawy materiałów dostosowane w treści i formie do potrzeb określonych grup odbiorców.

1. Informacja zawodowa stanowiąca pomoc w prawidłowym wyborze zawodu kierunku i poziomu kształcenia zawodowego, powinna zawierać:

- podstawowe informacje o zawodach i pracy w różnych dziedzinach gospodarki i kultury narodowej, w tym także o kierunkach przeobrażania się zawodów (specjalności) pod wpływem postępu naukowo-technicznego,
- istotne właściwości psychofizyczne kandydata do określonego zawodu, warunkujące prawidłowe wykonywanie pracy zawodowej,
- istotne przeciwwskazania zdrowotne,
- przewidywane zapotrzebowanie na kadry kwalifikowane w poszczególnych zawodach na tle przyszłego rozwoju społeczno-gospodarczego regionu i kraju,
- pełne informacje o szkołach zawodowych i wyższych oraz innych formach przygotowania zawodowego, liczbie przyjęć na I rok nauki, programach nauczania, możliwościach i warunkach uzyskania stypendium, internatu,
- ogólne informacje o przewidywanych możliwościach i perspektywach zatrudnienia oraz podnoszenia kwalifikacji w różnych formach doskonalenia zawodowego w poszczególnych zawodach.

Informacja powinna być wykorzystywana przez:

- pracowników poradni wychowawczo-zawodowych,
- nauczycieli pełniących funkcję organizatorów orientacji zawodowej w szkołach ogólnokształcących (podstawowych i średnich), nauczycieli i wychowawców w szkołach i innych placówkach oświatowo-wychowawczych.

Informacja powinna być przeznaczona w jak najszerszym zakresie do indywidualnego użytku uczniów szkół ogólnokształcących (podstawowych i średnich) oraz ich rodziców.

2. Informacja zawodowa stanowiąca pomoc w prawidłowym wyborze pracy zawodowej powinna zawierać dane dotyczące:

- zapotrzebowania zakładów pracy na pracowników według zawodów i stanowisk pracy,
- wymagań kwalifikacyjnych w zakresie wykształcenia i stażu pracy oraz innych predyspozycji wymaganych od pracowników na poszczególnych stanowiskach pracy,
- zasad odbywania wstępnego stażu pracy,
- organizacji i warunków pracy w zakładzie,
- zasad wynagradzania,
- zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, ważniejszych przepisów prawa pracy, w szczególności dotyczących podstawowych obowiązków i uprawnień pracowników,
- istotnych warunków socjalnych,
- warunków i możliwości doskonalenia i awansu zawodowego.

Informacja powinna być dostępna dla:

- młodzieży uczącej się w szkołach zawodowych i w szkołach wyższych,
- nauczycieli zasadniczych i średnich szkół zawodowych zajmujących się sprawami zatrudnienia absolwentów tych szkół,
- pełnomocników Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ds. zatrudniania absolwentów szkół wyższych,

- pracowników punktów orientacji i poradnictwa zawodowego oraz prowadzących pośrednictwo pracy w wydziałach zatrudnienia i spraw socjalnych urzędów terenowych organów administracji państwowej.
3. Informacja stanowiąca pomoc w podejmowaniu decyzji dotyczącej uzupełnienia wykształcenia, zmiany zawodu (przekwalifikowania) lub doskonalenia zawodowego powinna zawierać dane o:

- przewidywanych zmianach profilu produkcji, nowych technologiach, modernizacji metod produkcji, wprowadzaniu nowych maszyn, narzędzi i aparatury, ewentualnej likwidacji lub uruchamianiu nowych zakładów pracy i wynikającym stąd zapotrzebowaniu na pracowników o odpowiednich kwalifikacjach,
- możliwościach uzupełnienia wykształcenia i doskonalenia kwalifikacji w formach szkolnych i pozaszkolnych w określonych zawodach,
- obowiązkach i uprawnieniach pracowników uzupełniających wykształcenie lub odbywających doskonalenie zawodowe,
- organizowanych przez zakłady pracy lub organizacje społeczne różnych formach działalności oświatowej popularyzujących wiedzę techniczną, ekonomiczną i humanistyczną w zakresie pracy zawodowej (kursy, odczyty, konkursy, seminaria),
- możliwościach podjęcia pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy, w formach pracy nakładczej,
- planowanych przemieszczeniach pracowników, możliwościach zakwaterowania, warunkach wynagradzania oraz świadczeniach socjalnych.

Informacja powinna być udostępniona do bezpośredniego użytku służby pracowniczej w zakładach pracy, pracowników punktów orientacji i poradnictwa zawodowego oraz prowadzących pośrednictwo pracy w wydziałach zatrudnienia i spraw socjalnych urzędów terenowych organów administracji państwowej, a także osób zainteresowanych zmianą zawodu, miejsca pracy, uzupełnieniem wykształcenia i podnoszeniem kwalifikacji zawodowych.

4. Informację zawodową dla potrzeb orientacji i poradnictwa zawodowego powinny przygotowywać:

- 1) w zakresie wiedzy o zawodach, zapotrzebowaniu rynku pracy na kadry – wydziały zatrudnienia i spraw socjalnych urzędów terenowych organów administracji państwowej przy współpracy komisji planowania, właściwych zespołów planowania regionalnego i zakładów pracy,
- 2) w zakresie warunków i możliwości kształcenia, doksztalcenia i doskonalenia zawodowego – kuratoria oświaty i wychowania,
- 3) w zakresie przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania zawodu i pracy – zakłady przemysłowej służby zdrowia,
- 4) w zakresie właściwości psychofizycznych warunkujących przydatność kandydatów do określonych zawodów – Pracownia Poradnictwa Zawodowego w Resortowym Ośrodku Doksztalcenia i Doskonalenia Kadr Ministerstwa Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Centralny Ośrodek Metodyczny Poradnictwa Wychowawczo-Zawodowego Ministerstwa Oświaty i Wychowania,
- 5) w zakresie warunków pracy i wynagrodzenia, wymagań stawianych kandydatom do pracy – zakłady pracy.

5. Informacja zawodowa powinna być systematycznie aktualizowana.

WARUNKI PRENUMERATY

Prenumeratę na kraj przyjmują Oddziały RSW „Prasa-Książka-Ruch” oraz urzędy pocztowe i doręczyciele w terminie do dnia 25 listopada na rok następny.

Cena prenumeraty rocznej 40 zł.

Jednostki gospodarki uspołecznionej, instytucje, organizacje i wszelkiego rodzaju zakłady pracy zamawiają prenumeratę w miejscowych Oddziałach RSW „Prasa-Książka-Ruch”, w miejscowościach zaś, w których nie ma Oddziałów RSW – w urzędach pocztowych.

Czytelnicy indywidualni opłacają prenumeratę wyłącznie w urzędach pocztowych i u doręczycieli.

Prenumeratę ze zleceniem wysyłki za granicę przyjmuje RSW „Prasa-Książka-Ruch”, Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw, ul. Towarowa 28, 00-958 Warszawa, konto PKO nr 1531-71.

Prenumerata ze zleceniem wysyłki za granicę jest droższa od prenumeraty krajowej o 50% dla zleceniodawców indywidualnych i o 100% dla zleceniodawców instytucji i zakładów pracy”.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Pracy, Płac i Spraw Socjalnych Warszawa, ul. Nowogrodzka 1/3